

Nr 248.

Av fröken **Osvald** och fru **Svenson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 14 juni 1929 (nr 131) om försäkring för vissa yrkessjukdomar.

I proposition nr 10 med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 14 juni 1929 (nr 131) om försäkring för vissa yrkessjukdomar föreslår Kungl. Maj:ts riksdagen bland annat att epidemisk hepatit (epidemisk gulsot) och inokulationshepatit (»inympad» gulsot) skola räknas som yrkessjukdomar, därest det arbete, vari sjukdomen ådragits, består i yrkesmässigt meddelande av sjukvård eller barnmorskevård eller utgöres av medicinsk undersökning på laboratorium, som står under allmän tillsyn.

I detta sammanhang vilja undertecknade erinra om de inom den sociala hemhjälpverksamheten arbetande, i regel kommunalt anställda hemvårdarinnorna, till vilkas avlöning såväl stats- som landstingsbidrag utgå.

Hemvårdarinnorna utsättas under sin yrkesutövning i olika hem med mer eller mindre goda hygieniska förhållanden för stor smittorisk såväl av lättare infektionssjukdomar som av sjukdomar av allvarligare art. Risken att smittas av exempelvis gulsot torde vara lika stor för hemvårdarinnorna som för yrkesutövare inom den öppna sjukvården eller barnmorskevården; detta så mycket mera som hemvårdarinnorna mycket ofta tvingas bo i de hjälpta hemmen och så gott som undantagslöst intaga sina måltider i dessa hem.

Under senare år ha enligt uppgift från socialstyrelsen åtskilliga hemvårdarinnor insjuknat i epidemiska sjukdomar och i påtagligt många fall i gulsot. Man har tydligt kunnat konstatera, att de smittats under sin tjänsteutövning.

Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse den 31 december 1943 om statsbidrag till social hemhjälpverksamhet (nr 947) skall hemvårdarinna vid tjänstledighet på grund av yrkessjukdom eller svårare smittosam sjukdom uppbära oavkortad lön under minst ett år, varvid de i 2 § epidemilagen den 19 juni 1919 omförmälda sjukdomarna åsyftas. Vid tjänstledighet till följd av annan behörigen styrkt sjukdom skall hemvårdarinna erhålla oavkortad lön under minst de första trettio dagarna. Därefter reduceras lönen för att helt upphöra efter sammanlagt 210 dagar, såvida huvudmannen icke beslutar, att lön eller del av lön skall utgå för längre tid.

Då hemvårdarinnorna icke återfinnas bland de i 1 § lagen den 14 juni 1929 om försäkring för vissa yrkessjukdomar angivna yrkesutövarna följer, att huvudmännen, d. v. s. i regel kommunerna, själva få svara för löneutgifter åt hemvårdarinna, som insjuknat i i tjänsten ådragen smittsam sjukdom, medan yrkesutövare med likartad arbetsmiljö falla under ifrågavarande lag och åtnjuta försäkringsskydd.

På grund av vad vi sålunda anfört hemställa vi,

att riksdagen ville i samband med i propositionen föreslagna ändring av punkt 7 vidtaga sådant tillägg i 1 § lagen den 14 juni 1929 om försäkring för vissa yrkessjukdomar, att de i ifrågavarande paragraf nu upptagna yrkesutövarna utökas med hemvårdarinnorna.

Stockholm den 15 mars 1949.

Ingrid Osvald.

Gärda Svenson.